

Виборча програма
кандидата на посаду директора
Державної установи «Інститут економіко-правових досліджень
імені В.К. Макутова Національної академії наук України»
доктора юридичних наук, професора
Джабраїлова Руслана Аятшаховича

З часу заснування шановним Валентином Карловичем Макутовим, академіком НАН України, Інституту, у якому маю честь працювати з 2005 року, а, якщо взяти до уваги час навчання в аспірантурі Інституту, то з 2002 року починав пізнавати основи науки господарського права та й, взагалі, пізнавати для себе науку як нову сферу не лише професійного розвитку, а й життєвого вибору.

Наукова діяльність у стінах нашого Інституту, яка дотепер мене захоплює та надихає на нові творчі звершення, загартовувала мене як фахівця, надавала імпульс до постійного професійного зростання і найголовніше оточила мене людьми, які наставляли мене, навчали та власною титанічною працею демонстрували вагу професії Ученого, утверджували імідж Науковця у свідомості суспільства.

Словами вдячності напевно не вдасться передати всіх почуттів, які переповнюють до рідного Інституту, колег, з якими пліч-о-пліч працюю тривалі роки, за висловлену довіру та підтримку висунення моєї кандидатури для участі у конкурсі на заміщення посади директора Інституту. Завдячуючи великим зусиллям, самопожертві та самовідданій праці чинного директора Інституту, члена-кореспондента НАН України шановного Володимира Анатолійовича Устименка, Інститут посідає міцні позиції у науковому середовищі, є визнаною інституцією, думка якої враховується у правотворчій діяльності та на різних рівнях прийняття управлінських рішень, органами правосуддя, правоохоронними органами, органами місцевого самоврядування, представниками бізнесу та інститутами громадянського суспільства. Відповідно, докладатиму всіх зусиль та робитиму все, що від мене залежить, для подальшого

невпинного розвитку нашого Інституту, нарощуючи позитивну динаміку у результативності діяльності Інституту, сприяючи подальшому утвердженню авторитету Інституту як провідної наукової установи Відділення економіки Національної академії наук України.

Безперечно, подальші ініціативи щодо перспектив розвитку Інституту зумовлюватимуться сучасними викликами воєнного часу та потребами періоду повоєнного відновлення. Зважаючи на ці обставини, Інститут за підтримки Відділення економіки НАН України запропонував оновити основні напрями наукової діяльності, встановлені Статутом установи, передбачивши наступні пріоритети подальших наукових розвідок:

- теоретичні і практичні проблеми розвитку господарського права та законодавства;

- правове моделювання розвитку економічних відносин в умовах правового режиму воєнного стану, з урахуванням перспектив повоєнного відновлення та євроінтеграційних процесів;

- господарсько-правове забезпечення економічної безпеки;

- економіка ревіталізації територій;

- економіко-правові проблеми розвитку міст України.

З урахуванням цих наукових напрямів планую забезпечувати формування тематики наукових досліджень Інституту та підготовку відповідної наукової продукції.

Особливістю наукових розробок Інституту, яка зумовлює постійний інтерес з боку стейкхолдерів та постійних партнерів Інституту на міжнародному та національному рівнях, слід визнати міждисциплінарність, яка знаходить вираз у поєднанні здобутків економічної та правової науки, що у підсумку дозволяє знаходити оригінальні рішення актуальних проблем розвитку держави та суспільства. Зазначене відтворено у слогані журналу «Економіка та право», видавцем якого є Інститут, наступного змісту: «Економіці – правове забезпечення, законам – економічне обґрунтування». Підтримувати та поглиблювати комплексні дослідження на перетині економіки та права,

результати яких сприятимуть розв'язанню зумовлених вимогами часу проблем, вважатиму для себе пріоритетним напрямом науково-організаційної діяльності.

Особливого значення набуватиме також широка участь науковців Інституту у конкурсах міжнародних проєктів та національних грантових програм. Попри значний розвиток міжнародного партнерства, вбачається перспективною реалізація потенціалу Інституту у проєктах ініційованих міжнародними організаціями, фондами ЄС, національними інституціями, а саме Національним фондом досліджень України тощо.

Іншим не менш важливим аспектом діяльності Інституту, який потребуватиме подальшого посилення та всебічного розвитку, це здійснення науково-експертної та консультативної роботи. Інститут залишається на вістрі законопроектної роботи, про що свідчать досить часті звернення з боку профільних комітетів Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, профільних міністерств щодо надання наукових висновків та пропозицій із оцінкою якості пропонованих змін до законодавства України, особливо із урахуванням вимог права Європейського Союзу у контексті виконання Україною міжнародно-правових зобов'язань у сфері євроінтеграції.

З огляду на положення Закону України «Про правотворчу діяльність», яким НАН України визнається головною експертною установою з проведення юридичної (правової) експертизи проєктів законів, зазначений напрям діяльності Інституту потребуватиме на майбутні роки значного інституційного та кадрового посилення.

Окрім цього, передбачається активна участь Інституту у підготовці Наукової концепції розвитку законодавства України, розроблення якої, згідно Закону України «Про правотворчу діяльність», здійснюється один раз на п'ять років Національною академією наук України. Підготовча робота здійснюється вже зараз у межах цільової програми наукових досліджень НАН України «Правотворчість в Україні: доктринальні засади, правове регулювання і практика здійснення» і вже наступного року планується підготовка спільно з двома іншими науковими установами Відділення історії, філософії та права НАН

України згаданої Наукової концепції. У зв'язку з цим цей аспект діяльності Інституту перебуватиме у центрі моєї уваги та вжиття оперативних заходів під час представництва інтересів установи у складі Науково-координаційної ради з питань правотворчої діяльності при Президії НАН України.

Розширення представництва Інституту у науково-консультативних радах, комісіях, робочих групах при органах влади загальнонаціонального, регіонального, місцевого рівнів та міжнародних організаціях також перебуватиме у фокусі уваги та пошуку можливостей реалізації потенціалу науковців.

Особливим слід визнати акцент на подальшому розвитку науково-освітньої діяльності Інституту, здійснюваної через докторантуру та аспірантуру. Підготовка наукових кадрів постає одним із важливих напрямів діяльності Інституту, оскільки дозволяє готувати молоді кадри для нашої установи, державних підприємств, установ та організацій, а також на замовлення фізичних та юридичних осіб.

Окремої уваги потребуватимуть питання підвищення рівня соціального добробуту працівників Інституту, насамперед, подальші заходи реалізовуватимуться у напрямі покращення житлових умов, зважаючи на підвищені потреби більшості колег як вчених – внутрішньо переміщених осіб. Певні рішення з цього приводу вже було ухвалено за активних дій чинного директора Інституту, члена-кореспондента НАН України шановного Володимира Анатолійовича Устименка. Вважатиму для себе пріоритетом продовження роботи зі створення комфортних умов для життя та роботи працівників Інституту.

Безперечно, вищенаведеним не вичерпується багатоманіття напрямів та стратегічних пріоритетів Інституту. Представлена виборча програма є лише орієнтиром для посилення та розвитку ключових векторів Інституту, які більш детально представлені у Стратегії розвитку Інституту до 2030 року, схваленій Вченою радою 27.01.2025 та затвердженій директором Інституту.

Звісно, перспективи розвитку Інституту маємо формувати разом з

науковцями-колегами, дослухаючись до думок кожного та формуючи дорожню карту прогресивного руху. Саме спільні рішення можуть закласти основи для благополуччя нашого Інституту.

Щиро сподіваюсь на підтримку, поради та активну залученість дорогих колег у формування світлого майбутнього Інституту!

З щирою повагою,

Руслан Джабраїлов